

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST

ljublanske in mariborske oblasti.

Vsebina:

256. Zakon o pogodbi, sklenjeni z republiko Češkoslovaško zaradi ureditve vzajemnih pravnih odnošajev.

Zakoni in kraljevske uredbe.

256.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

proglasamo in objavljamo vsem in vsakomur, da je sklenila narodna skupščina kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v XXXVI. redni seji, ki jo je imela dne 20. februarja 1924. v Beogradu, in da smo Mi potrdili in potrjujemo

Zakon

o pogodbi, sklenjeni z republiko
Češkoslovaško zaradi ureditve
vzajemnih pravnih odnošajev,*

ki se glasi:

Prvi člen.

Odobrujeta se in zakonsko moč dobivata in vladi se daje pooblastilo, da ratificira nastopno pogodbo in dodatni protokol, sklenjena z republiko Češkoslovaško in navedena pod A in B, ki se glasita:

A.

Pogodba med kraljevino Srbov, Hrvatov
in Slovencev in republiko Češkoslovaško
o ureditvi vzajemnih pravnih odnošajev.

Želeč urediti vzajemne pravne odnose v civilnih, spornih in nespornih stvareh, vzajemno izvrševanje eksekucijskih naslovov in pravne odnose v kazenskih stvareh, sta se kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev in republika Češkoslovaška sporazumeli, skleniti zaradi tega pogodbo.

V ta namen sta imenovala za svoje pooblaščenice:

Njegovo Veličanstvo kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev:

gospoda dr. Dragoljuba Arangjelovića, profesorja na pravni fakulteti beograjske univerze, in gospoda dr. Janka Babnika, predsednika višjega deželnega sodišča v Ljubljani;

predsednik republike Češkoslovaške:

gospoda dr. Emila Spiro, načelnika ministrstva pravde v Pragi,

ki so se po izmenj pooblastil, najdenih v dobri in predpisani obliki, dogovorili tako-le:

Prvo poglavje.

Obče odredbe.

Člen 1.

Enako postopanje.

Stranki pogodnici se zavezujeta, dopuščati državljanom druge stranke na svojem ozemlju svoboden pristop k sodiščem ob istih pogojih kakor lastnim

* Razglašen v srbskem in češkem jeziku v »Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca« št. 181, izdanih dne 9. avgusta 1924. (Prilog XXXVIII. — 1924.)

državljanom ter jini v tem oziru ne nalagati nikakršnih omejitev, ki ne veljajo za lastne državljanke.

V obče predpise o jeziku, ki veljajo na ozemlju strank pogodnic, ta pogodba nikakor ne poseza.

Drugo poglavje.

I. Dajanje sodne pomoči.

Člen 2.

Neposrednje občejevanje.

Obe stranki pogodnici dajeta na prošnjo druga drugi vzajemno pomoč v civilnih in trgovinskih stvareh in v poslih nespornega sodstva, kamor se štejejo tudi skrbstvene in varstvene stvari, in sicer v neposrednjem občejevanju sodišč in varstvenih oblastev.

Na ozemlju republike Češkoslovaške so pristojna, sprejemati zaprosila za vročitev in za pravno pomoč, vsa sodna oblastva, za njih pošiljanje pa samo predsedništva zbornih sodišč prve stopnje, v skrbstvenih in varstvenih stvareh tudi skrbstveno (sirotinsko) oblastvo druge stopnje. Na ozemlju kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev so pristojna, sprejemati zaprosila in jih neposredno pošiljati, vsa sodna oblastva.

Če zaproseno oblastvo ni pristojno, pošlje zaprosilo uradoma pristojnemu oblastvu svoje države ter obvesti o tem obenem proseče oblastvo.

Odgovor na zaprosilo se pošlje vselej neposredno prosečemu oblastvu.

Člen 3.

Jezik zaprosil.

Prošnje za vročitev in za pravno pomoč se sestavljajo v državnem jeziku proseče stranke. Overavljati jih ni treba; opremljene pa morajo biti z uradnim pečatom prosečega oblastva.

Tem prošnjam in njih prilogam se dodajajo prevodi v državnem jeziku zaprosene stranke, ki jih sestavlja ali overavlja zapriseženi tolmač proseče stranke in ki morajo biti opremljeni z njegovim podpisom in uradnim pečatom, ali pa izdelani uradoma. Tem prevodom ni treba nadaljnje overovitve.

Vendar pa zaproseno oblastvo na prošnjo prosečega oblastva in ob njegovih stroških lahko samo preskrbi prevod.

Člen 4.

Vsebina zaprosil.

V zaprosilu je treba označiti predmet prošnje in po potrebi stvar na kratko popisati, stranke pa navesti po imenu, poklicu in stalnem stanovišču ali sedežu ali bivališču. V prošnji za vročitev je treba označiti tudi prejemnikov naslov in vrsto spisa, ki naj se vroči.

Člen 5.

Način izvrševanja.

Prošnje za vročitev in za pravno pomoč se rešujejo po zakonih zaprosene države.

Vendar pa se lahko na predlog proseče države rešujejo tudi v posebni obliki, če to ne naprotuje zakonom zaprosene države.

Listine in drugi spisi, s katerimi se rešuje zaprosilo, se ne opremljajo s prevodom v jeziku proseče države.

II. Vročanje.

Člen 6.

Če je treba vročiti spis v obliki, ki je predpisana z zakonodajo stranke, zaprosene za izvedbo podobnih vročitev, se mora sestaviti spis v državnem je-

ziku zaprosene stranke ter opremiti s prevodom v tem jeziku (člen 3.).

Drugače se zaproseno oblastvo lahko omeji na to, da vroči spis, izročivši ga prejemniku, če ga je ta voljan sprejeti.

Člen 7.

Vročitev je moči odkloniti, če smatra država, na katere ozemlju naj se izvede, da bi se s tem ogrozile njene vladarske pravice ali njena varnost.

Zaprosena država obvesti nemudoma proseče oblastvo, da se je vročitev odklonila ter mu priobči razloge, zakaj se je to zgodilo.

Člen 8.

Vročitev je treba dokazati ali s prejemno priznanico prejemnikovo, ki mora biti opremljena z datumom in overovljena, ali pa z izjavo zaprosenega oblastva o tem, da, kdaj in kako se je izvedla.

Če je bil spis, ki ga je bilo treba vročiti, poslan v dveh izvodih, je treba napisati prejemno priznanico ali izjavo na enega teh izvodov ali pa mu jo priložiti.

Člen 9.

Vsaka strank pogodnic lahko vroča na ozemlju druge stranke spise tudi neposredno po pošti, svojim lastnim državljanom pa tudi po svojih diplomatskih ali konzularnih zastopnikih; toda pri tem ne sme niti uporabljati prisilnih pomočkov niti pretiti z njimi.

III. Postopanje s prošnjami za pravno pomoč.

Člen 10.

Pristojno oblastvo uporablja, ko rešuje zaprosila, iste prisilne pomočke kakor takrat, ko izvršuje prošnje oblastev svoje lastne države ali prošnje, ki jih je vložila zaradi tega ena izmed udeleženi strank.

Če proseče oblastvo želi, se obvesti o tem, kdaj in kje se izvede zaproseno dejanje, da morejo biti prizadete stranke prisotne.

Člen 11.

Izvršitev prošnje se lahko odkloni, če ne spada zaproseno dejanje v zaproseni državi med naloge sodne pristojnosti ali če ta država misli, da utegne to dejanje ogroziti njene vladarske pravice ali njeno varnost.

Člen 12.

Stroški za pravno pomoč.

Za izvedbo vročitve in izvrševanje prošenj za pravno pomoč ni zahtevati ne pristojbin ne povračila kakršnihkoli izdatkov. Izjema so pristojbine, ki jih je zaprosena država plačala pričam in izvedencem, kakor tudi izdatki, ki jih je provzročila prošnja, da bi se uporabila posebna oblika postopanja.

Zaproseno oblastvo ne sme odkloniti pravne pomoči zato, ker proseče oblastvo ni položilo odmerjenega predjema za izdatke, ki se morajo povrniti po prvem odstavku tega člena, razen če je moči za ista uradna dejanja zahtevati tudi od lastnih državljanov, naj polože predjem.

Poštnino plačuje oblastvo, ki pošilja.

Tretje poglavje.

Oprostitev od dajanja varščin in predjemov.

Člen 13.

Od državljanov ene strank pogodnic, ki nastopajo na sodiščih druge stranke pogodnice kot tožniki ali intervenienti, se ne sme zahtevati varščina

ali polog pri sodišču zaradi tega, ker so inozemci, ali zaradi tega, ker nimajo v tuzemstvu stanovišča ali sedeža.

Prav tako se ne sme zahtevati od tožnika ali intervenienta noben predjem za poplačilo sodnih stroškov.

Člen 14.

Če so sodišča ene države pogodnice pravno-veljavno obsodila na plačilo pravnih stroškov tožnika ali intervenienta, ki je po členu 13. te pogodbe ali po zakonu, ki velja v državi, kjer je tožba vložena, oproščen plačila varščine, pologa pri sodišču ali predjema, je taka odločba izvršna tudi na ozemlju druge države pogodnice, ne da bi se predhodno zaslislale stranke, ako ustreza zahtevam člena 3. in ako je pravno moč odločbe uradno potrdilo ono pristojno oblastvo, ki jo je izdalo.

Isto velja za sodne odločbe, s katerimi se določi višina pravnih stroškov pozneje.

Četrto poglavje.

Pravica ubogih.

Člen 15.

Državljanom ene stranke pogodnice se priznava pravica ubogih na ozemlju druge stranke po istih predpisih, ki veljajo tam za lastne državljane.

Če se je priznala državljanu ene stranke pogodnice pravica ubogih, mu gre ta pravica tudi pri sodiščih druge stranke pogodnice v vseh pravnih dejanjih, ki se tičejo iste stvari. Za pristojbine, nastale iz takih pravnih dejanj, velja člen 12.

Člen 16.

Izpričevalo ubožnosti izdado oblastva prošilčeva stalnega stanovišča, če pa tega nima, oblastva onega kraja, kjer ravno začasno biva.

Če prosilec ne biva na ozemlju ene stranke pogodnice, zadošča izpričevalo pristojnega diplomatskega ali konzularnega zastopnika njegove države.

Člen 17.

Oblastvo, ki je pristojno, izdajati izpričevala ubožnosti, sme zahtevati priobčila o prošilčevem imovinskem stanju od oblastva druge stranke pogodnice.

Oblastvo, ki naj odloči o prošnji za priznanje pravice ubogih, je upravičeno, v mejah svoje uradne oblasti preizkusiti predložena izpričevala in priobčila.

Peto poglavje.

Zapuščine.

Člen 18.

Državljeni vsake stranke pogodnice lahko z oporoko, kodiceilom, dedinsko pogodbo, daritvijo za primer smrti ali drugače razpolagajo z vso imovino, ki jo imajo na ozemlju druge države pogodnice. Prav tako državljani obeh strank pogodnic lahko tudi v vseh delih ozemlja druge države pogodnice pridobivajo imovinske pravice z dedovanjem kakor njeni lastni državljani.

Za pravne podstave pridobivanja po predhodnem odstavku se smatrajo: dediščina po zakonu, pravica do dolžnega deleža, oporoka, kodiceil, dedinska pogodba, daritev za primer smrti in pridobivanje zapuščin brez dedičev za državo.

V predpise, ki veljajo v državah pogodnicah o pridobivanju in posesti nepremičnin, zlasti v predpise o agrarni reformi, to nikakor ne poseza.

Člen 19.

Stranki pogodnici se zavezujeta, vzajemno druga drugi izročati premične zapuščine državljanov druge stranke zaradi zapuščinske razprave in odločitve v dedinskih sporih, ki se nanašajo na to, po pristojnem sodišču ali pristojnem oblastvu pokojnikove države.

Člen 20.

Sodišče ali oblastvo stranke pogodnice, na katere ozemlju je premična zapuščina, mora:

- 1.) sestaviti zapisnik o smrti državljana druge stranke pogodnice, ki je umrl v njegovem okolišču;
- 2.) odrediti, česar je neizogibno treba za zavarovanje in pravilno upravljanje zapuščine, da se prepreči njena zmanjšba ali druga preteča škoda.

Zlasti mora sestaviti pravilen inventar vse zapuščine in jo, kakršne so pač okoliščnosti, zapečatiti ali pa odrediti, da se spravi na varnem kraju, ali določiti zanesljivo ali zaupno osebo za skrbnika zapuščini.

Ukrepe, navedene pod 1.) in 2.), odredi pristojno sodišče ali oblastvo po predpisih, ki veljajo v lastni državi. Toda ti ukrepi se lahko na prošnjo druge stranke odrede tudi v posebni obliki, če ta ne na-

sprotuje zakonom, ki veljajo v državi, kjer je pristojno sodišče ali oblastvo.

3.) Če so dediči ali legatarji državljani ene stranke pogodnice, na katere ozemlju je zapuščina, ali če bivajo na tem ozemlju, je pristojno sodišče ali oblastvo upravičeno, na prošnjo teh oseb pridržati vso zapuščino ali njen zadostni del, dokler pristojno zapuščinsko sodišče zapustnikove države pravnomočno ne odloči o njih dedinski ali legatski zahtevi.

4.) Isti ukrepi se lahko odrede na prošnjo upnikov, ki so državljani ene stranke pogodnice, na katere ozemlju je premična zapuščina ali ki bivajo na tem ozemlju, če so bile njih zahteve pri sodišču že prijavljene. O teh zahtevah odločajo izključno sodišča ene države, na katere ozemlju je premična zapuščina.

Člen 21.

Da se izvedejo ukrepi, navedeni pod številkami 3.) in 4.) predhodnega člena, se odredi oklicni rok najdlje petih mesecev, v katerem se morejo zahteve zgoraj imenovanih oseb prijaviti sodišču ali oblastvu. Če se ne prijavijo v tem roku, se izročitev premične zapuščine ne sme odrediti.

Razglas se objavi v obeh državah v časopisih, ki so odredeni za sodne razglase; njegov overovljeni prepis pa se pošlje nemudoma onemu sodišču ali oblastvu zapustnikove države, ki je pristojno za zapuščinsko razpravo; če pa to sodišče ali to oblastvo ni znano, pristojnemu konzularnemu oblastvu in, če tudi tega ni, drugemu oblastvu, upravičenemu za zastopanje.

Člen 22.

O vsakem smrtnem primeru državljana druge stranke pogodnice mora pristojno oblastvo takoj obvestiti najbližje konzularno oblastvo pokojnikove države ter mu poslati kar najhitreje smrtni list in overovljen prepis zapisnika o smrti.

Če je v kraju, kjer je premična zapuščina, konzularno oblastvo, se smejo odrediti ukrepi, navedeni v členu 20. pod številko 2.), samo, ako je bilo konzularno oblastvo o tem zaradi udeležbe pravočasno obveščeno.

V ostalih primerih se mora konzularno oblastvo nemudoma obvestiti o vsem, kar se je ukrenilo za zavarovanje in upravljanje zapuščine. Ti ukrepi se lahko na njegovo željo izpremenijo ali ukinejo, če to ne bi bilo na škodo lastnim državljanom.

Člen 23.

Če prisostvujejo zapuščinski razpravi samo osebe, ki so pripadniki države, na katere ozemlju je premična zapuščina, ali ki stalno bivajo na tem ozemlju, sme zapuščinsko sodišče ali oblastvo pokojnikove države na predlog teh oseb prepustiti razpravo o premični zapuščini sodišču ali oblastvu onega kraja, kjer je premična zapuščina, ako je bil ta predlog podan v roku, odrejenem v členu 21.

Člen 24.

Kaj je smatrati za premično imovino, odredijo predpisi države, v kateri je dotična imovina.

Premična zapuščina se izroči najbližjemu konzularnemu oblastvu, da jo odpravi v zapustnikovo državo.

Odredbe te pogodbe nikakor ne posejajo v predpise o prepovedi izvoza posrednih predmetov, kolikor veljajo tačas na ozemlju strank pogodnic.

Člen 25.

V odredbe te pogodbe o izročanju premične zapuščine ne poseza eventualen podrobnejši finančni sporazum med obema strankama pogodnicama, s katerim naj se prepreči dvojno obdačevanje premičnih zapuščin, ki se izročajo po gorenjih predpisih zapuščinskemu sodišču ali oblastvu pokojnikove države.

Člen 26.

Dokler se ne doseže sporazum po členu 25., si pridržuje vsaka stranka pogodnica pravico, pobirati od premične zapuščine davek od dediščine in ostale davščine po svojih zakonih, preden jo izroči drugi stranki pogodnici.

Člen 27.

Razprava o nepremični zapuščini in odločba o vseh tožbah in pravnih sporih, ki se nanašajo nanjo, pristoji izključno sodišču ali administrativnemu oblastvu ene stranke pogodnice, na katere ozemlju je ta zapuščina.

Šesto poglavje.

Skrbstvo in varstvo.

Člen 28.

Oblastvom vsake stranke pogodnice pristoji skrbstvena (varstvena) zaščita o osebi in celokupni imovini njenih lastnih državljanov.

Za državljane druge stranke pogodnice, ki bivajo na njenem ozemlju ali imajo tu imovine, se omejujejo oblastva samo na neodložne skrbstvene (varstvene) naredbe ter o tem nemudoma obveščajo pristojno oblastvo druge stranke pogodnice.

Pristojno oblastvo države, katere državljan je varovanec, lahko te naredbe ukine. Če pa je v prilog varovancu, lahko poedine skrbstvene (varstvene) naredbe, skladno s predpisi, ki veljajo za to, bodisi glede osebe, bodisi glede imovine, tudi prenese na oblastva druge stranke pogodnice, ko je zaslislalo varovanca in njegovega zakonskega zastopnika.

Ta oblastva uporabljajo potem pri svojih odločbah domače pravo. Ne smejo pa odločati o vprašanjih osebnega stanja. Njih pravnomočne odločbe se priznavajo na ozemlju druge stranke pogodnice.

Sedmo poglavje.

Overavljanje in dokazna moč listin.

Člen 29.

Za listine, ki jih je sestavilo, izdalo ali overilo sodišče, ali za listine, ki prihajajo od vrhovnega ali drugega centralnega ali njima enakega upravnega oblastva ene stranke pogodnice, ni treba ob njih uporabi pri sodiščih in varstvenih oblastvih na ozemlju druge stranke pogodnice nobene druge overovitve, če so opremljene z uradnim pečatom.

Listine, ki so jih sestavili ali overili javni notarji (notarji), overavlja sodišče, če naj se uporabijo po prvem odstavku.

Za sodne listine se smatrajo tudi odpravki, ki jih je podpisala sodna pisarna, če njen podpis zadošča po zakonih ene stranke pogodnice, na katere ozemlju je sodišče.

Tej pogodbi se priloži seznam centralnih oblastev, ki jih je vpoštevati po prvem odstavku. Eventualne poznejše izpremembe se bodo priobčevale vzajemno.

Člen 30.

Dokazna moč javnih listin, ki so sestavljene na ozemlju ene stranke pogodnice, kakor tudi trgovske knjige, ki se vodijo na tem ozemlju, se ravna pri postopanju pred sodišči druge stranke pogodnice po zakonih države, kjer so sestavljene ali kjer se vodijo; toda ne sme se jim nikoli priznati v večji meri, nego je to dopustno po zakonih države, kjer se vrši sodno postopanje.

Osmo poglavje.

Proglasitev smrti.

Člen 31.

Proglasiti koga za mrtvega, pristoji oblastvom države, katere državljan je bil pogrešanec ob času, ko je prešel.

Pravnomočne odločbe, ki so jih izrekla ta oblastva, veljajo tudi na ozemlju druge stranke pogodnice.

Deveto poglavje.

Pravna priobčila in potrditve pravnih predpisov.

Člen 32.

Ministrstvu pravde strank pogodnic dajeta drugo drugemu na prošnjo priobčila o pravnih predpisih, ki veljajo na ozemlju njihju držav.

V prošnji se mora točno označiti, o katerih pravnih predpisih je treba dati priobčila ali katerih besedilo je treba potrditi.

Deseto poglavje.

Spori o zakonskem rojstvu otrok.

Člen 33.

Spori o zakonskem rojstvu otrok pripadajo oblastvom ene stranke pogodnice, katere državljan je oseba, zoper katero je tožba naperjena.

Pravnoveljavne sodbe teh oblastev se priznavajo na ozemlju druge stranke pogodnice.

Enajsto poglavje.

Sodbe v zakonskih stvareh.

Člen 34.

O veljavnosti zakona, o razvezi in ločitvi od mize in postelje so pristojna odločati izključno oblastva ene države, katere državljan sta zakonca ob času, ko se vloži tožba ali prošnja; če imata zakonca ob tem času različno državljanstvo, so pristojna izključno oblastva ene države, ki sta ji zakonca skupaj naposled pripadala.

Če sta zakonca izpremenila državljanstvo, sme biti okoliščina, ki je nastala pred to izpremembo, razlog ločitve ali razveze samo, ako je dopuščala ločitev ali razvezo tudi po pravu, ki je prej veljalo zanju.

Pravnoveljavne odločbe oblastev, imenovanih v prvem odstavku, se priznavajo na ozemlju druge stranke pogodnice.

Dvanajsto poglavje.

Konkurzno postopanje.

Člen 35.

Če se razglasi o imovini državljana druge stranke pogodnice konkurz, se mora o tem nemudoma obvestiti pristojno sodišče njegove države, ako je znano.

Če se dá domnevati, da prebivajo v drugi državi pogodnici konkurzni upniki, je treba poslati pristojnemu sodišču s priobčilom prepis konkurznega razglasa, da se objavi v časopisih te države, tam odrejenih za to.

Če razglasi pristojno sodišče ali oblastvo na ozemlju ene stranke pogodnice konkurz in če ima konkurzni dolжник na ozemlju druge stranke pogodnice premično imovino, ne da bi imel tam svoje stanovišče, se mora ta imovina na prošnjo pristojnega sodišča ali oblasti zavarovati, popisati in izročiti pristojnemu sodišču ali oblasti.

Od dne, ko prispe taka prošnja k pristojnim oblastvom druge stranke pogodnice, se ne morejo tu na premični imovini konkurznega dolžnika pridobivati niti lastninske niti zastavne niti pridržbene pravice.

O izločitvi ali odločitvi predmetov iz premičnega konkurznega sklada odločajo sodišča one stranke pogodnice, na katere ozemlju je premična imovina. Ostala premična imovina se izroči pristojnemu konkurznemu sodišču druge stranke pogodnice.

Člen 36.

Učinki konkurza, ki ga je razglasilo pristojno oblastvo ene stranke pogodnice, se ne nanašajo na nepremično imovino konkurznega dolžnika, ležečo na ozemlju druge stranke pogodnice.

Člen 37.

Državljeni obeh strank pogodnic uživajo kot upniki v konkurznem in v poravnalnem postopanju iste pravice kakor lastni državljani.

Trinajsto poglavje.

Vzajemno izvrševanje eksekucijskih naslovov.

Člen 38.

Vsaka stranka pogodnica se zavezuje, odobriti in izvršiti eksekucije tudi na svojem ozemlju skladno s spodaj navedenimi odredbami in na podstavi spodaj omenjenih listin, ki so sestavljene na ozemlju druge stranke pogodnice in so po tam veljavnih predpisih izvršni eksekucijski naslovi.

Člen 39.

Eksekucijski naslovi.

Eksekucijski naslovi so po predhodnem členu:

1.) Razsodbe, plačilni nalogi, sklepi in druge odločbe civilnih sodišč, vstevši tudi opštinske sodove, v imovinsko-pravnih zahtevah, če ni moči zanje po pravu, ki velja pri razsojajočem sodišču, uporabljati nobenega nadaljnega pravnega pomočka z odločilnim učinkom in so o tem opremljeni z ustrezno klavzulo sodišča, obenem potrjujočo točnost odpravka.

2.) Poravnave o takih zahtevah, sklenjene pred civilnimi sodišči, vstevši tudi opštinske sodove, če so opremljene s klavzulo, da so izvršne, in s klavzulo, ki potrjuje točnost njih odpravka.

3.) Razsodbe ali odločbe razsodnikov ali razsodišč ali poravnave pred razsodniki ali razsodišči, če sta po zakonih ali po pisni pogodbi, sestavljeni v zakonski obliki, razsodnik ali razsodišče poklicana, odločiti o odrejeni imovinsko-pravni zahtevi. Te listine morajo biti opremljene s potrdilom pristojnega sodišča prve stopnje, v čigar okolišju je imel svoj sedež razsodnik ali ga je imelo razsodišče ob času, ko se je izrekla razsodba, odločba ali sklenila poravnava, da ni moči zanje uporabljati nobenega nadaljnega pravnega pomočka z odločilnim učinkom in da je odpravek točen.

Člen 40.

Odobritev in izvršitev eksekucije se ravna po predpisih, ki veljajo v državi, kjer naj se eksekucija odobri ali izvrši, če ni v tej pogodbi odrejenega kaj drugega.

Člen 41.

Kje je treba vložiti prošnjo za eksekucijo in kako postopa zaproseno sodišče.

Zahtevajoča stranka vložiti prošnjo za odobritev in izvršitev eksekucije pri sodišču, kjer je eksekucijski naslov nastal. Če gre za eksekucijske naslove,

ki so nastali v postopanju pred opštinskimi sodovi, razsodniki ali razsodišči, se vložijo prošnja pri pristojnem sodišču prve stopnje, v čigar okolišju so nastali. Sodišče, pri katerem se je vložila prošnja za odobritev in izvršitev eksekucije, odstopi to prošnjo nemudoma sodišču druge stranke pogodnice, pristojnemu po gorenjih predpisih, ter ji doda klavzulo po členu 39. z ostalimi dokazi vred, in sicer po predpisih, ki veljajo za pisno občejanje s sodišči druge stranke pogodnice.

Stranki je dano na voljo, za odobritev in izvršitev eksekucije neposredno zaprositi pristojno sodišče druge stranke pogodnice.

Sodišče, ki je pristojno, odobriti eksekucijo, ugotovi na podstavi poslanih spisov v postopanju, ki se mora dokončati najkasneje v tridesetih dneh, odkar so spisi prispeli k sodišču, in ki se mora omejiti na preizkus nastopnih pogojev, ali obstoje zahteve za odobritev in izvršitev eksekucije:

1.) ali je treba smatrati za utemeljeno pristojnost oblasti, ki je razsodilo o stvari; utemeljena je, če je mogla priti stvar pred sodišče v proseči državi po predpisih, ki veljajo o pristojnosti v zaproseni državi;

2.) ali gre za eksekucijski naslov po členu 39.;

3.) ali je bila tožena stranka tam, kjer to zakon zahteva, pravilno pozvana v postopanju, v katerem je nastal eksekucijski naslov, zlasti ali ji je bila tožba ali vloga, po kateri se je razprava o predmetu započela na ozemlju druge stranke pogodnice, vročena v lastne roke in ali ji je bila sodba ali druga odločba, ki tvori eksekucijski naslov, pravnoveljavno vročena; na predlog zavezane stranke se ugotovi, če se je izdala zamudna sodba, da ji ni s kakršnokoli nepravilnostjo onemogočeno, prisostvovati postopanju ali biti zastopani, kakor je treba.

V postopanju po predhodnem odstavku se lahko ob teh okoliščinah, preden se izda odločba, zasliši nasprotnik zahtevajoče stranke ali njegov zastopnik;

4.) ali se z odobritvijo in izvršitvijo eksekucije ne izsili dejanje, ki je prepovedano ali se ne sme izsiljevati po predpisih, ki veljajo v državi, kjer naj se eksekucija odobri ali izvrši, ali pa se z odobritvijo ali izvršitvijo eksekucije ne prizna tak pravni odnos ali ne ostvari takšna zahteva, ki nasprotuje suverenosti zaprosene države ali lepim šegam in navadam ali ki po pravu zaprosene države nista iztožni ali izvršni.

Sodišče, ki odobruje ali izvršuje eksekucijo, ni upravičeno, preizkušati stvarne strani eksekucijskega naslova.

Člen 42.

Začasne naredbe.

Čim prispejo k sodišču spisi (člen 41.), odobri sodišče, ki je pristojno, odločiti o prošnji za eksekucijo, nemudoma in po predpisih, ki tu veljajo zanje, začasno naredbo zoper nasprotnika zahtevajoče stranke, da se zavarujejo zahteve iz eksekucijskega naslova. Ta začasna naredba se sme ukiniti samo, če dá nasprotnik zahtevajoče stranke varščino za popolno poravnavo zahteve iz eksekucijskega naslova.

Štirinajsto poglavje.

Izročanje krivcev.

Člen 43.

Stranki pogodnici se zavezuje, na prošnjo druge stranke izročiti osebo, ki biva na ozemlju zaprosene stranke pogodnice in ki jih preganja sodno oblastvo proseče države zaradi dejanja, kaznivega po pravu obeh držav pogodnic — najsi bi bilo to dejanje kaznivo tudi samo v enem delu ozemlja — ali ki so zaradi takega dejanja že obsojene, če je za dejanje po zakonih obeh strank določena najmanj šestmesečna kazen na svobodi ali težja kazen, ali če se je zaradi njega zoper osebo, ki naj se izroči, že izrekla šestmesečna kazen na svobodi ali težja kazen.

Izročitev se odobri tudi zaradi poizkusa ali udeležbe, če sta kazniva po zakonih obeh strank pogodnic.

Člen 44.

Izročitev je moči odobriti, če so dani tehtni razlogi, in zaradi takih kaznivih dejanj, za katera je po zakonih obeh držav določena manj nego šestmesečna kazen na svobodi, če je to po zakonih zaprosene države dopustno.

Člen 45.

Stranki pogodnici ne izročata druga drugi lastnih državljanov.

Člen 46.

Zaradi katerih kaznivih dejanj se ne vrši izročitev.

Izročitev se ne odobruje:

1.) zaradi kaznivih dejanj, ki so se izvršila na ozemlju zaprosene stranke ali katerih preganjanje je

po zakonih te stranke izključno pridržano njenemu sodstvu;

2.) če se je zaradi istega kaznivega dejanja zoper osebo, ki naj se izroči, že uvedeno na ozemlju zaprosene stranke kazensko postopanje, ki se je dokončalo s sodbo ali drugače, a po zakonih zaprosene države ni dopustna obnovitev kazenskega postopanja;

3.) če je po pravu vseh oblastev ene stranke pogodnice že nastopilo zastaranje ali če je preganjanje zaradi kaznivega dejanja ali pa izvršitev kazni iz drugih zakonskih razlogov izključena;

4.) zaradi političnih ali s temi zvezanih kaznivih dejanj; kazniva dejanja zoper življenje ali telesno varnost državnega glavarja vsake stranke pogodnice se ne smatrajo za politična kazniva dejanja;

5.) zaradi dejanj, ki so kazniva samo po vojaških kazenskih zakonih;

6.) zaradi dejanj, ki so kazniva izključno po tiskovnih zakonih;

7.) zaradi kaznivih dejanj, ki se preganjajo samo na privatno tožbo;

8.) zaradi kaznivih dejanj zoper carinske, davčne in druge finančne zakone.

Naprošena stranka ocenja izključno, ali imajo kazniva dejanja, navedena pod številkami 4.) do 8.), tam označeni značaj.

Člen 47.

Odložitev izročitve.

Če je oseba, katere izročitev je zaprosena, na ozemlju zaprosene stranke preganjana ali če je bila obsojena zaradi drugega kaznivega dejanja ali če je tu v priporu iz drugega vzroka, se izročitev lahko odloži do časa, ko je postopanje dokončano, kazen prestana ali odpuščena.

Toda to ne ovira, da ne bi se čimprej odločilo o prošnji za izročitev.

Člen 48.

Prošnja raznih držav za izročitev.

Če prosi več držav istočasno, naj se izroči ista oseba zaradi istih ali zaradi raznih kaznivih dejanj, se izroči oseba, katere izročitev je zaprosena, državi, katere državljan je ta oseba.

Drugače se izroči oseba, ki naj se izroči, oni državi, na katere ozemlju je izvršila najtežje kaznivo dejanje, če pa gre za enako težka dejanja, državi, katere prošnja za izročitev je prispela najprej.

V obveznosti, ki jih je ena stranka pogodnica že prevzela proti drugim državam, ta predpis ne posega.

Člen 49.

Meje izročitve.

Izročena oseba se sme v državi, kateri je bila izročena, preganjati in kaznovati ali dalje izročiti drugi državi samo zaradi onih kaznivih dejanj, zaradi katerih je bila izročitev izrečno odobrena.

Izročena oseba se sme zaradi drugih kaznivih dejanj, učinjenih pred izročitvijo, preganjati ali izročiti dalje samo:

1.) če stranka, ki jo je izročila, to naknadno odobri; ta odobritev se ne sme odreči, če bi se bila morala izvršitev odobriti po tej pogodbi tudi zaradi tega kaznivega dejanja;

2.) če izročena oseba po svoji krivdi ni zapustila ozemlja države, kateri je bila izročena, v enem mesecu od dne, ko je bilo kazensko postopanje zaradi dejanja, zaradi katerega je bila izročena, dokončano, kazen izvršena ali odpuščena, ali če se je pozneje prostovoljno vrnila na to ozemlje.

Člen 50.

Prošnja za izročitev.

Prošnjo za izročitev vložiti ministrstvo pravde (pri osebah, ki jih preganjajo vojaška sodišča, dotično najvišje vojaško sodno-upravno oblastvo) proseče stranke neposredno pri ministrstvu pravde zaprosene stranke.

Prošnji za izročitev je treba priložiti tiralico, izdano zoper osebo, ki naj se izroči, ali kazensko sodbo zoper njo. V teh listinah je treba označiti kakovost kaznivega dejanja in dejanje popisati, obenem kazaje na kazenske predpise, ki naj se uporabijo; zlasti je treba navesti vse okoliščine, ki določajo kvalifikacijo kaznivega dejanja ali utemeljujejo uporabo odredene kazenske odredbe.

V overovljenem predpisu je treba priložiti besedilo kazenskih predpisov, ki se nanašajo na oceno kaznivega dejanja in na odmero kazni.

Po možnosti je priložiti popis osebe, ki naj se izroči, njeno fotografijo in druge podatke, ki so potrebni, da se ugotovi njena identičnost.

Člen 51.

Kateri jezik naj se uporablja.

Listine, omenjene v predhodnem členu, je treba sestaviti v državnem jeziku prosee stranke in v obliki, predpisani za prosee stranko, ter jih opremiti z uradnim pečatom. Nadalje se jim prilože prevodi v državnem jeziku zaprosene stranke, ki jih overovi ali sestavi zapriseženi tolmač prosee stranke in ki morajo biti opremljeni s tolmačevim podpisom in uradnim pečatom, ali ki so uradno sestavljene.

Člen 52.

Natančnejša priobčila.

Če je dvomljivo, ali so izpolnjeni zgoraj navedeni pogoji za izročitev, se prosee stranka naknadno zaprosi za natančnejša priobčila v odmerjenem roku.

Če se oseba, ki naj se izroči, pripre spričo prošnje za njeno izročitev, se sme izpustiti na svobodo, če ne dospejo naknadna priobčila v šestih mesecih od dne, ko je ministrstvo pravde stranke, zaprosene za izročitev, poslalo prošnjo.

Člen 53.

Ukrepi za zavarovanje izročitve.

Čim dospe prošnja za izročitev, se ukrene vse, česar je treba za njeno zavarovanje, in preganjana oseba se pripre, razen če bi se videlo že v naprej, da je izročitev nedopustna.

Člen 54.

Predhodni pripor.

Če je treba, se oseba, ki naj se izroči, lahko dene v zavarovalni pripor, še preden se izroči prošnja za izročitev, ako se izroči prošnja za to s pozivom na sodno tiralico ali na pravnoveljavno sodbo in ako se obenem označi kaznivo dejanje. Takšno prošnjo lahko izroči sodišče ali drugo za to drugače poklicano oblastvo prosee stranke neposredno pristojnemu oblastvu zaprosene stranke, in sicer pisмено ali tudi brzojavno.

Oblastva ene stranke pogodnice pripro začasno tudi brez take prošnje ono osebo, ki se preganja na prošnjo druge stranke pogodnice v policijskem listu prvoomenjene stranke pogodnice zaradi kaznivih dejanj, učenjenih na ozemlju one druge stranke, a se je izsledila na ozemlju te stranke.

Člen 55.

O priporu osebe po predhodnem členu kakor tudi o kraju pripora obvesti ministrstvo pravde nemudoma ministrstvo pravde (vrhovno vojaško sodno-upravno oblastvo) druge stranke pogodnice, katere oblastva preganjajo pripro osebo.

Če v osmih dneh od dne, ko je bilo priobčilo po prvem odstavku odposlano, ne prispe priobčilo vrhovnega sodno-upravnega oblastva druge stranke, da se bo zaprosila izročitev, se priprta oseba lahko izpusti na svobodo.

Priprta oseba se tudi lahko izpusti na svobodo, če ne prispe prošnja za izročitev v šestih tednih od dne, ko je prispelo priobčilo po drugem odstavku tega člena.

Člen 56.

Stranka pogodnica, ki se ji izroči preganjana oseba, obvesti stranko, ki izroča, na njeno prošnjo o končnem uspehu kazenskega postopanja z overovljenim odpravkom sodne odločbe, s katero je bilo kazensko postopanje dokončano.

Člen 57.

Prevoz krivcev.

Na prošnjo ene stranke pogodnice odobri druga stranka prevoz osebe, ki jo izroča prosee stranki katera druga država.

Glede prevoza se primerno uporabljajo odredbe o odobreni izročitvi.

Prevoz izvrše organi zaprosene stranke na način in v smeri, ki ju odrede sami.

Člen 58.

Nesporazumi, ki bi se eventualno pojavili ob izročitvi ali prevozu, se urejajo po diplomatski poti.

Petnajsto poglavje.

Pravna pomoč v kazenskih stvareh.

Člen 59.

V kazenskih stvareh dajeta stranki pogodnici druga drugi na prošnjo pravno pomoč, in sicer praviloma v neposrednjem občevarju med sodnimi oblastvi prosee in zaprosene države. Zlasti vročata

tudi spise, ki se tičejo kazenskega postopanja, ter opravljata preiskovalne posle, kakor: zasliševanje obdolženih oseb, prič in izvedencev, sodni ogled, preiskovanje in zasezanje predmetov, ter izročata druga drugi spise in predmete, ki se tičejo kazenskega postopanja.

Obsodilne sodbje kakor tudi pozivi na zaslišanje osebe kot obdolžene, ki jih izdajajo sodišča ene stranke zoper državljane druge stranke, pa se ne vročajo tem poslednjim. Tudi se ne smejo državljani ene stranke na prošnjo sodišča druge stranke zasliševati kot obdolženi.

Člen 60.

Kdaj se sme odreči pravna pomoč.

Pravna pomoč v kazenskih stvareh se sme odreči, če po odredbah te pogodbe ni dolžnosti za izročitev preganjane osebe.

Člen 61.

Pozivanje iz inozemstva.

Priča ali izvedenec, ki pride na vročni poziv prostovoljno pred oblastvo prosee države, ne sme biti tam, najsi je čigarkoli državljan, preganjan zaradi prej izvršenega kaznivega dejanja in se tudi ne sme pripreti iz prej nastalega pravnega razloga. To ugodnost pa izgubi, če po lastni krivdi v 48 urah ne zapusti ozemlja prosee države, čim njegova prisotnost pri sodišču ni več potrebna.

V prošnji za vročitev poziva se označi znesek, ki naj se mu dá kot odškodnina za stroške potovanja in bivanja. Pozvancu se dá na njegovo prošnjo predjem, da z njim pokrije potne stroške in stroške bivanja na ozemlju prosee stranke.

Če je pozvanec v priporu na ozemlju zaprosene države, se vrhovno sodno-upravno oblastvo lahko zaprosi, naj ga začasno izroči proti obveznosti, da se čimprej pošlje nazaj.

Takšno prošnjo je moči odkloniti samo iz tehtnih razlogov, zlasti če se jetnik protivi izročitvi.

Člen 62.

Izročanje dokaznih predmetov.

Oblastva obeh strank pogodnic izročata na prošnjo drugo drugemu vzajemno predmete, do katerih je prišel obdolženec s kaznivim dejanjem in ki služijo za izvedbo dokazovanja, in sicer tudi takrat, kadar spadajo pod zasego ali konfiskacijo.

Če se taki predmeti zahtevajo z ozirom na krivčevo izročitev ali njegov prevoz, se izroče po možnosti obenem ob njega izročitvi ali prevozu.

Obveznost, izročati dokazne predmete, ne preneha, če bi se odobrena izročitev ne mogla izvesti zato, ker je obdolženec umrl ali pobegnil, ter se nanaša tudi na dokazne predmete, ki so bili v državi, katera je odobrila izročitev, skriti ali deponirani in ki se najdejo tam šele pozneje.

Oblastvo, ki izroča take predmete, jih lahko za izvesten čas pridrži, če so potrebni zaradi lastnega kazenskega postopanja.

Pravice tretjih oseb do teh predmetov ostanejo nedotaknjene.

Stranka, ki izroča dokazne predmete, si lahko pridrži pravico, da se ji ti predmeti vrnejo čimprej. V tem primeru kakor tudi, če se drže predmetov pravice tretjih oseb, se odredi njih brezplačna povrnitev nemudoma, čim niso v prosee državi več potrebni za kazensko postopanje.

Člen 63.

Jezik v zaprosilu za pravno pomoč.

Zaprosilo za pravno pomoč se sestavi v državnem jeziku prosee države ter mora biti opremljeno s pečatom proseegega oblastva.

O prevodu zaprosila in njegovih prilog veljajo predpisi člena 3.

Nesporazumi, ki bi se eventualno pojavili ob dajanju pravne pomoči, se poravnava po diplomatski poti.

Šestnajsto poglavje.

Priobčevanje obsodilnih sodb in izpiskov iz kazenskih registrov.

Člen 64.

Obe stranki priobčujeta druga drugi prepise kazenskih listov ali izpiske pravnoveljavnih obsodilnih kazenskih sodb, kolikor se tičejo državljanov druge stranke pogodnice ter se po predpisih, veljavnih o tem, vpisujejo v kazenski register.

Prav tako priobčujeta druga drugi daljše odločbe, ki se tičejo takih sodb ter se vpisujejo v kazenski register.

Te prepise in izpiske pošiljata vedno vzajemno vsake tri mesece ministrstvu pravde obeh strank pogodnic drugo drugemu.

Člen 65.

Oblastva strank pogodnic, ki jim je poverjeno, voditi kazenski register, dajo oblastvom druge stranke na neposredno prošnjo priobčila iz kazenskega registra o poedinem primeru.

Sedemnajsto poglavje.

Stroški pravne pomoči v kazenskih stvareh.

Člen 66.

Stroške, provzročene s prošnjo za izročitev ali z drugo pravno pomočjo v kazenskih stvareh, trpi stranka, na katere ozemlju so nastali.

Prosee država mora povrniti samo izdatke, ki so nastali zaradi prošnje za mnenje izvedencev in fakultet visokih šol kakor tudi za pozivanje oseb, ki so v priporu na ozemlju zaprosene države, in stroške za prevoz preganjane osebe.

Osemnajsto poglavje.

O ratifikaciji in odpovedi pogodbe.

Člen 67.

Ta pogodba je sestavljena v državnem jeziku obeh strank pogodnic in njeno besedilo je v obeh jezikih avtentično.

Ratificira se in ratifikaciji se izmenjata čimprej v Pragi.

V veljavo stopi mesec dni po izmeni ratifikacij ter ostane v veljavi še šest mesecev od dne, ko jo odpove ena stranka pogodnica.

V potrditev tega so pooblašenci obeh strank podpisali to pogodbo ter pritiskali nanjo svoje pečate.

Sestavljeno v dveh izvodih v Beogradu dne sedemnajstega marca tisoč devet sto tri in dvajsetega leta.

Dr. Dragoljub Arangeljović s. r. Dr. Emil Spira s. r.
Dr. Janko Babnik s. r.

B.

Dodatni protokol v dopolnitev pogodbe med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in republiko Češkoslovaško o ureditvi vzajemnih pravnih odnošajev.

Pooblašenci kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in republike Češkoslovaške izjavljajo, ko so podpisali pogodbo o ureditvi vzajemnih pravnih odnošajev, da so dogovorili to-le:

1.) K členu 2. Stranki pogodnici priobčita druga drugi pregled sodišč, sestavljen po okoliših zbornih sodišč prve stopnje.

Temu pregledu bo po možnosti zaradi pojasnila priložena karta sodnih oblastev.

2.) K členu 65. Prav tako priobčita stranki pogodnici druga drugi oblastva kazenskega registra, ki so dolžna, dajati priobčila.

3.) Stranki pogodnici priobčita druga drugi seznam obmejnih krajev in oblastev, ki jih je jemati na meji kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in republike Češkoslovaške v pošteve za izročanje in prevzemanje krivcev.

V potrditev tega so pooblašenci podpisali ta dodatni protokol, ki ima isto moč kakor pogodba sama.

Sestavljeno v dveh izvodih v Beogradu dne sedemnajstega marca tisoč devet sto tri in dvajsetega leta.

Dr. Dragoljub Arangeljović s. r. Dr. Emil Spira s. r.
Dr. Janko Babnik s. r.

Drugi člen.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi, ko se razglasi v »Službenih Novinah».

Našemu ministru za zunanje posle priporočamo, naj razglasi ta zakon, vsem našim ministrom, naj skrbje za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 27. maja 1924.

Aleksander S. r.

Videl in pritiskal državni pečat
čuvar državnega pečata
minister pravde:

dr. P. Grisogono s. r.

Predsednik ministrskega sveta:

Nik. P. Pašić s. r.

(Podpisi ostalih ministrov.)